

Suferința

Lucica Boltasu

Suferința este plugul care mușcă din țărână...
Răsturnând brazdă cu brazdă, scopul ei în modelare,
E să-mbogățească lutul și să scoată la lumină,
Frumusețea închistată în grăuntele ce moare.

Suferința e intrusul ce produce-amărăciune,
Firicel de rocă-n falduri, cochilie-n sân de mare,
Frământări și-mpotrivire, sfere sidefii compune,
Prelucrarea care naște perle de mare valoare.

Suferința este gerul care-ncremenește picul
Lacrimei ce cade-n valuri peste oameni, peste vreme,
O metamorfoză care a-nfrumusețat nimicul,
În cristalele de gheață stând superbe diademe.

Suferința este truda ce îngenunchează omul,
Recile sudori transformă îndărătnicu-n supus,
Redescoperind valoarea, Infinitul și atomul,
Se unesc în ADN-ul Domnului Cristos Isus.

Suferința este focul care arde în cuptoare,
Lămurind zgura de aur, stânca de trestie și fân,
Dar finalul știm cu toții, ca-ntr-o apă curgătoare,
Valul vine, valul trece, numai pietrele rămân.

De aceea prelucrarea, cât ar fi de dureroasă,
Știu că e pentru o vreme, vremea timpului de har,
Fiecare curățire mă apropie de Casă,
Mulțumesc Preasfinte Tată, pentru tot ce-mi dai în dar!

05/11/13, Barcelona-Lucica Boltasu